

UITSPRAAK no. 39 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "tijdens lunchpauze veroorzaakte schade".

Betreft: aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren/
aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven

Partijen: Verzekeraar A

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

X had tijdens zijn lunchpauze privé-boodschappen gedaan. Ten gevolge van een glad wegdek gleed hij onderuit en viel met zijn hoofd tegen de auto van zijn collega, die geparkeerd stond op het bedrijfsterrein van de wederzijdse werkgever Y.

De collega stelde X aansprakelijk voor de aan zijn auto veroorzaakte schade.

Op naam van de vader van X loopt een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren bij Verzekeraar A. Het bedrijfsaansprakelijkheidsrisico van de werkgever van X is verzekerd bij Verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Zoals uit bijgaande bescheiden blijkt heeft de heer X op 25 november 1985 schade toegebracht aan de auto van zijn collega Z, welk voertuig op het bedrijfsterrein van de wederzijdse werkgever Y was geparkeerd.

Op naam van de vader van de schadeveroorzaker loopt bij ons een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren, uit hoofde waarvan de betreffende schade uiteindelijk aan Z werd vergoed. Een en ander evenwel geheel coulanchehalve en met de toevoeging, dat wij in principe van mening zijn en blijven dat de schade hier niet in de hoedanigheid van particulier maar als collega-werknemer werd toegebracht.

Verzekeraar B toonde zich in het geheel niet bereid het door ons uitgekeerde schadebedrag te restitueren. Ook voelde men er niets voor om in de schade te participeren, daarbij verwijzend naar het feit dat aangaande een dergelijke regeling in afwachting van een uitspraak van uw commissie niets in de richtlijnen is vastgelegd.

Hoewel wij erkennen dat een situatie als de onderhavige zich voor discussie leent zijn en blijven wij de mening toegedaan dat, gezien de plaats van handeling en het tijdstip waarop het gebeuren zich voordeed, de band met de werkgever nog dermate eng was, dat hier van een bedrijfsaansprakelijkheidsrisico moet worden gesproken. Een en ander uiteraard te uwer beoordeling."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Blijkens de memorie van eis stelt de AVP-verzekeraar van X dat in de onderhavige casus sprake is geweest van een bedrijfsaansprakelijkheidsrisico en wel gezien de plaats waar, respectievelijk het tijdstip waarop de gebeurtenis zich voordeed.

X gleed tijdens de lunchtijd, gedurende welke hij privé-boodschappen had gedaan, uit en beschadigde daarbij een auto. Blijkens het schade-aangifteformulier aansprakelijkheidsverzekering (particulieren) vond de gebeurtenis plaats op het parkeerterrein van de werkgever Y.

Wij als AVB-verzekeraars stellen ons op het standpunt dat geen enkel aanwijsbaar verband gegeven is tussen de gebeurtenis en de dienstbetrekking respectievelijk de uitoefening daarvan. Het enkele feit dat de gebeurtenis plaatsvond op voornoemd parkeerterrein brengt evenmin als het tijdstip waarop, het noodzakelijk verband met de dienstbetrekking met zich mee.

Wij voelen ons in ons standpunt gesteund door het arrest van de Hoge Raad d.d. 05-01-1973 (NJ-1973 nr. 176)."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Tussen partijen staat vast dat X aansprakelijk is voor de veroorzaakte schade.

De commissie constateert dat de omstandigheid dat X privé-boodschappen in zijn lunchpauze deed er toe leidt dat betrokkene alleen in zijn hoedanigheid als particulier aansprakelijk kan worden geacht. Het enkele feit dat het ongeval plaats vond op de parkeerplaats van de werkgever is onvoldoende aanleiding om een verband met de dienstbetrekking in de zin van artikel 1403 lid 3 B.W. aan te nemen.

De commissie stelt op grond van bovenstaande overwegingen vast dat de AVB-polis van Verzekeraar B voor de onderhavige schade geen dekking biedt.

De AVP-polis van Verzekeraar A dekt de aansprakelijkheid van X als particulier.

Conclusie

De commissie concludeert dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid uitsluitend onder de dekking van de AVP-polis van Verzekeraar A valt.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met het verzoek een bindend advies te geven ter beslechting van het geschil dat tussen partijen gerezen is.

De commissie geeft als bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal dienen te verlenen.

's Gravenhage,

De Verbondscommissie samenloop,

de voorzitter,

de secretaris,

(mr. H.O.Th. Hugenholtz)

(mevrouw mr. W.H. v.d. Velde-Meijer)